2021. január 20., szerda

P9_TA(2021)0013

A közös biztonság- és védelempolitika végrehajtása – 2020. évi éves jelentés

Az Európai Parlament 2021. január 20-i állásfoglalása a közös biztonság- és védelempolitika végrehajtásáról – 2020. évi éves jelentés (2020/2207(INI))

(2021/C 456/08)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Lisszaboni Szerződésre,

— tekintettel az Európai Tanács 2013. december 20-i, 2015. június 26-i, 2016. december 15-i, 2017. június 22-i, 2018. június 28-i, 2018. december 14-i, 2019. június 20-i, 2019. december 12-i és 2020. július 21-i következtetéseire,

— tekintettel a közös biztonság- és védelempolitikáról szóló 2013. november 25-i, 2014. november 18-i, 2015. május 18-i, 2016. június 27-i, 2016. november 14-i, 2017. május 18-i, 2017. július 17-i, 2018. június 25-i, 2019. június 17-i és 2020. június 17-i tanácsi következtetésekre,

— tekintettel a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által elfogadott, a polgári KBVP területére vonatkozó paktum létrehozásáról szóló következtetésekre,

— tekintettel a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló, 2018. december 10-i tanácsi következtetésekre,

— tekintettel a rossz szándékú kibertevékenységekkel szembeni közös uniós diplomáciai intézkedések keretéről szóló, 2017. június 19-i tanácsi következtetésekre,

— tekintettel a Tanácsnak az ifjúságra, a békére és a biztonságra vonatkozó, 2018. június 7-i következtetéseire, valamint „A fiatalok a külső tevékenységekben” című 2020. június 5-i következtetéseire,

— tekintettel az Uniót vagy annak tagállamait fenyegető kibertámadások elleni korlátozó intézkedésekről szóló, 2019. május 17-i (KKBP) 2019/797 tanácsi határozatra ([1]),

— tekintettel a reziliencia megerősítésére és a hibrid fenyegetések elleni küzdelemre irányuló kiegészítő jellegű erőfeszítésekről szóló, 2019. december 10-i tanácsi következtetésekre,

— tekintettel a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője (alelnök/főképviselő) által 2016. június 28-án ismertetett „Közös jövőkép, közös fellépés: Erősebb Európa – Globális stratégia az Európai Unió kül- és biztonságpolitikájára vonatkozóan” című dokumentumra,

— tekintettel a katonai mobilitásról szóló cselekvési tervről szóló, az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett 2018. március 28-i közös közleményre (JOIN(2018)0005),

— tekintettel az Európai Tanács elnöke, a Bizottság elnöke és a NATO főtitkára által tett, 2016. július 8-i és 2018. július 12-i együttes nyilatkozatokra,

— tekintettel az Egyesült Nemzetek Alapokmányára,

— tekintettel az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet 1975. évi Helsinki Záróokmányára,

— tekintettel az EU és a NATO Tanácsai által 2016. december 6-án elfogadott, 42 javaslatból álló közös csomagra és az annak végrehajtása terén elért eredményekről szóló, 2017. június 14-i és 2017. december 5-i jelentésekre, valamint a mindkét Tanács által 2017. december 5-én elfogadott, 32 javaslatból álló új csomagra,

([1]) HL L 129. I, 2019.5.17., 13. o.

— tekintettel az EU és a NATO Tanácsai által 2016. december 6-án és 2017. december 5-én jóváhagyott közös javaslatcsomag végrehajtása terén elért eredményekről szóló, 2020. június 16-i ötödik jelentésre,

— tekintettel a rendkívül jelentős hatásra, amelyet az Egyesült Királyságnak, az egyik leghatékonyabb európai katonai hatalomnak az EU-ból való kilépése a potenciális uniós védelmi képességekre gyakorolni fog,

— tekintettel a Krím félsziget Oroszország általi jogellenes megszállására és elcsatolására,

— tekintettel a tagállamok légterének és tengeri határainak Oroszország általi megsértéseire,

— tekintettel Kína gazdasági és katonai jelenlétének fokozódására a földközi-tengeri és afrikai országokban,

— tekintettel a hazai és külföldi terrorista fenyegetésre, elsősorban olyan csoportok részéről, mint az ISIS,

— tekintettel az új technológiákra, így például a mesterséges intelligenciára, az űrképességekre és a kvantuminformatikára, amelyek új lehetőségeket jelentenek az emberiség számára, de egyúttal a védelem- és külpolitika területén új kihívásokat is teremtenek, amelyek világos stratégiát és a szövetségesek közötti konszenzust tesznek szükségessé,

— tekintettel a béketámogató műveletekkel és válságkezeléssel kapcsolatos 2019–2021-es EU–ENSZ prioritásokról szóló második eredményjelentésre,

— tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezete Közgyűlésének 3212 (1974), 32/15 (1977), 33/15 (1978), 34/30 (1979) és 37/253 (1983) sz. határozatára,

— tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezete Biztonsági Tanácsának 353 (1974), 361 (1975), 367 (1975), 458 (1979), 541 (1983), 550 (1984), 649 (1990), 716 (1991), 750 (1992), 774 (1992), 789 (1992), 889 (1993), 939 (1994), 1032 (1995), 1062 (1996), 1250 (1999), 2009 (2011), 2095 (2013) és 2174 (2014) sz. határozatára (ENSZ BT-határozat),

— tekintettel az Egyesült Nemzetek fenntartható fejlődési céljaira, különös tekintettel a 16. fenntartható fejlődési célra, amely a békés és befogadó társadalmakat hivatott támogatni a fenntartható fejlődés érekében,

— tekintettel az ENSZ „Közös jövőnk biztosítása: leszerelési program” című, 2018. júniusi dokumentumára,

— tekintettel az Európai Számvevőszék európai védelemről szóló 09/2019 sz. áttekintésére,

— tekintettel a közös kül- és biztonságpolitika végrehajtásáról szóló, 2016. december 14-i ([2]), 2017. december 13-i ([3]), 2018. december 12-i ([4]) és 2020. január 15-i ([5]) állásfoglalására,

— tekintettel az EU és a NATO közötti kapcsolatokról szóló, 2018. június 13-i állásfoglalására ([6]),

— tekintettel a Tanácshoz és a Bizottság alelnökéhez / az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjéhez (alelnök/főképviselő) intézett, a nukleáris fegyverek elterjedésének megakadályozásáról szóló szerződés 2020. évi felülvizsgálati eljárásának, a nukleáris fegyverzet ellenőrzésének és a nukleáris fegyverzet leszerelési lehetőségeinek előkészítéséről szóló ajánlására,

— tekintettel a „Fegyverkivitel: a 2008/944/KKBP közös álláspont végrehajtása” című, 2020. szeptember 17-i állásfoglalására ([7]),

([2]) HL C 224., 2018.6.27., 50. o.
([3]) HL C 369., 2018.10.11., 36. o.
([4]) HL C 388., 2020.11.13., 91. o.
([5]) Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0008.
([6]) HL C 28., 2020.1.27., 49. o.
([7]) Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0224.

2021. január 20., szerda

— tekintettel az INF-szerződés jövőjéről és az Európai Unióra gyakorolt hatásról szóló, 2019. február 14-i állásfoglalására ([8]),

— tekintettel az Európai Védelmi Alap létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatra vonatkozó, 2019. április 18-i álláspontjára ([9]),

— tekintettel az Európai Békekeret létrehozására vonatkozó határozatról szóló, a Tanácshoz intézett ajánlására ([10]),

— tekintettel az autonóm fegyverrendszerekről szóló, 2018. szeptember 12-i állásfoglalására ([11]),

— tekintettel az Európai Tanács 2020. július 17–21-i rendkívüli ülésének következtetéseiről szóló, 2020. július 23-i állásfoglalására ([12]),

— tekintettel eljárási szabályzatának 54. cikkére,

— tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére (A9-0265/2020),

1. emlékeztet egyfelől arra, hogy az Unió célként tűzte ki, hogy a békét és a biztonságot szolgáló globális szereplővé váljon, másfelől pedig szorgalmazza, hogy az uniós fellépések és politikák a nemzetközi béke, a biztonság, a hatékony multilateralizmus, az együttműködés és a globális stabilitás fenntartására, valamint a szabályokon alapuló nemzetközi rend, a nemzetközi jog, az emberi jogok és a demokrácia aktív támogatására irányuljanak, összhangban az ENSZ Alapokmányában rögzített elvekkel és értékekkel, valamint az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 21. cikkében meghatározott célkitűzésekkel;

2. hangsúlyozza, hogy tekintettel a globális, regionális és nemzeti biztonságot és stabilitást jelenleg fenyegető, egyre erősödő sokrétű veszélyekre, amelyekkel az EU egy markánsan többpólusú és kiszámíthatatlan, érdekeiket határozottabban érvényesítő és versengő globális és regionális hatalmak, illetve változó szövetségek jellemezte környezetben szembesül, az európai szereplők kizárólag egy erős és egységes Európai Unió, valamint az uniós tagállamok együttes fellépése révén, továbbá a hasonló gondolkodású demokráciákkal szoros együttműködésben lesznek képesek kialakítani egy olyan erőteljesebb közös biztonság- és védelempolitikát (KBVP), amely lehetővé teszi az erőteljesebb és relevánsabb szerepvállalást a nemzetközi színtér új geopolitikai környezetében, valamint a békéhez, a humánbiztonsághoz, a fenntartható fejlődéshez, a jóléthez, a szabadsághoz, az alapvető jogok és értékek tiszteletben tartásához és a demokráciához való hozzájárulást;

3. megjegyzi, hogy az Unió stratégiai környezetének tartós romlása közvetlen vagy közvetett hatást gyakorol a tagállamok és az uniós polgárok biztonságára; hangsúlyozza, hogy ebben az instabil és kiszámíthatatlan környezetben az Uniónak és a tagállamoknak együttesen nagyobb szerepet kell vállalniuk az uniós tagállamok, polgárok és értékek többoldalú fenyegetésekkel, kockázatokkal és kihívásokkal szembeni biztonságának szavatolásában;

4. megjegyzi, hogy az Európai Unió célként tűzte ki az európai stratégiai autonómia kialakítását, amely törekvés azon alapul, hogy az Unió képes legyen függetlenül értékelni a válsághelyzeteket és autonóm döntéseket hozni, valamint – amennyiben a körülmények azt megkövetelik – autonóm módon fellépni érdekei és értékei védelme érdekében, a kialakított szövetségek és a stratégiai partnerek teljes mértékű tiszteletben tartása mellett, illetve a NATO tekintetében alkalmazandó kiegészítő jelleg elvének betartásával;

5. felhívja az alelnököt/főképviselőt és a Tanácsot, hogy alakítsák ki a stratégiai autonómia közös, hivatalos fogalommeghatározását, és teljesen egyértelműen állapítsák meg annak céljait, eszközeit, valamint a végrehajtáshoz szükséges erőforrásait; úgy véli, hogy az autonóm fellépésre való képesség fontos eszközt jelent ahhoz, hogy az Unió megerősítse multilaterális tevékenységét, kevésbé legyen kiszolgáltatott a külső fenyegetésekkel szemben, és megbízhatóbb partnerré váljon a szabályokon alapuló multilaterális rendszerben;

6. úgy véli, hogy a Covid19-világjárvány rávilágított az Unió kiszolgáltatottságára, valamint a harmadik országoktól való függőségére; éppen ezért hangsúlyozza, hogy ebben az összefüggésben még fontosabbá vált, hogy az Unió fokozza a stratégiai autonómia megvalósítására irányuló erőfeszítéseit;

7. megjegyzi, hogy a KBVP végrehajtása terén tapasztalható némi előrelépés; üdvözli, hogy az Unió változatlanul elkötelezett aziránt, hogy növeli globális jelenlétét és azon képességét, hogy – többek között KBVP-missziói és -műveletei révén – a globális biztonság támogatójaként és szavatolójaként lépjen fel a fenntartható béke, stabilitás, biztonság és jólét megteremtése, valamint a világ különböző pontjain, különösen pedig az Unió szomszédságában kialakult konfliktusok kezelése és rendezése érdekében;

([8]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2019)0130.
([9]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2019)0430.
([10]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2019)0330.
([11]) HL C 433., 2019.12.23., 86. o.
([12]) Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0206.

8. üdvözli az alelnök/főképviselő bejelentését, miszerint 2020 végéig benyújtásra kerül a közös fenyegetésekről és kihívásokról szóló elemzés, amely alapul szolgál majd a tagállamokkal folytatott politikai egyeztetésekhez és a stratégiai iránytű kidolgozásához; megjegyzi, hogy a stratégiai iránytű javítani fogja a 2016-ban meghatározott uniós ambíciószint megvalósítását és iránymutatással fog szolgálni ahhoz, legkésőbb 2022-ig pedig meghatározza a négy fő területre – a válságkezelésre, a rezilienciára, a képességekre és a partnerségekre – vonatkozó stratégiai megközelítést, konkrét célokat és célkitűzéseket; kiemeli, hogy minderre azért van szükség, mert az Uniónak szemléltető forgatókönyveket kell kidolgoznia a katonai és polgári beavatkozásokhoz, és mind operatív, mind pedig politikai szinten megfelelően felkészültnek kell lennie; reméli, hogy az Unió független operatív kapacitásának kialakítása felé tett első lépésként a stratégiai iránytű megnyitja majd az utat egy összehangoltabb stratégiai kultúra előtt, és ezáltal előmozdítja az uniós szintű döntéshozatalt;

9. mérlegeli, hogy demokratikus intézményi elveinkkel összhangban a parlamenti hozzájárulás és iránymutatás biztosításához saját jelentéseket és ajánlásokat fog előterjeszteni a stratégiai iránytű fő területeire vonatkozóan;

10. kiemeli, hogy az Unió számára elsődleges geopolitikai jelentőséggel bír a fenntartható regionális stabilitás, biztonság és jólét, valamint a destabilizációs folyamatok megelőzése a keleti és déli szomszédságán belül, illetve az Északi-sarkvidéken; hangsúlyozza, hogy az EUFOR Althaia és az EULEX Koszovó műveletek az országok rezilienciájának erősítése, valamint az Unió számára stratégiai jelentőségű régión belüli kapacitásépítés révén kulcsfontosságú szerepet játszanak a stabilitás és biztonság támogatásában; üdvözli az EULEX Koszovó és az EUAM Ukrajna megbízatásának meghosszabbítását, valamint újfent hangsúlyozza a KBVP bevonásának fontosságát a Nyugat-Balkánon és a keleti szomszédságban; szorgalmazza a KBVP folyamatban lévő EUAM Ukrajna missziójának felülvizsgálatát annak meghatározása érdekében, hogy a misszió miként járulhat hozzá még inkább Ukrajna biztonságához;

11. rámutat arra, hogy az Európa déli szomszédságán, különösen a Száhel-övezet, Nyugat-Afrika és Afrika szarva régióin belüli instabilitás végső soron – mindenekelőtt az EU déli szomszédsága tekintetében – negatív átgyűrűző hatással jár, következésképpen pedig közvetlen kihívást jelent Európa külső határainak igazgatása szempontjából;

12. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az Oroszországi Föderáció katonai erői továbbra is megszállva tartják – a nemzetközi jog megsértésével – Ukrajna és Grúzia jelentős területeit, változatlanul jelen vannak a Moldovai Köztársaságban, valamint hogy Oroszország továbbra is destabilizálja a régió békéjét és biztonságát; aggodalmát fejezi ki a keleti szomszédságon belüli példátlan mértékű, államilag támogatott dezinformációs kampányok miatt; továbbra is elítéli Oroszország katonai beavatkozását és a Krím félsziget jogellenes annektálását, valamint az állandósult moldovai konfliktus fenntartását; hangsúlyozza, hogy ebben az összefüggésben egységes álláspontot kell képviselni az EU politikájával kapcsolatban;

13. üdvözli a Hegyi-Karabahon belüli, valamint a Hegyi-Karabah környéki összetűzések beszüntetését; aggodalommal hívja fel a figyelmet a harmadik országok konfliktusban való katonai részvételére, különösképpen pedig Törökország destabilizáló szerepére és beavatkozására; felszólít a külföldi harcosok állítólagos jelenlétének, valamint a kazettás lőszerek és foszforbombák bevetésének nemzetközi kivizsgálására; felhívja az Európai Uniót és a nemzetközi szerveket, hogy gondoskodjanak arról, hogy a Hegyi-Karabahban elkövetett háborús bűncselekmények, valamint a tiltott fegyverek bevetése a hegyi-karabahi konfliktusban ne maradjanak büntetlenül; kitart amellett, hogy lehetővé kell tenni a humanitárius segélyek célba jutását, haladéktalanul folytatni kell a fogolycserét és az áldozatok cseréjét, valamint meg kell óvni Hegyi-Karabah kulturális örökségét;

14. mély aggodalmát fejezi ki az Indiai- és a Csendes-óceán térségének egyes potenciális konfliktusövezetiben, például a vitatott indiai–kínai határszakaszon, a Kelet- és Dél-Kínai-tengeren, valamint a Tajvani-szorosban tapasztalható feszültségek közelmúltbeli fokozódása, többek között a Tajvan ellen irányuló, egyre provokatívabb kínai katonai manőverek miatt; felszólítja az összes érintett felet, hogy a feszültség csökkentése érdekében nézeteltéréseiket békés eszközökkel oldják meg, és tartózkodjanak a *status quo* megváltoztatására irányuló egyoldalú fellépéstől; hangsúlyozza, hogy a Tajvani-szoros egészére kiterjedő békés fejlődés elengedhetetlen Kína és Tajvan, valamint az EU érdekei szempontjából továbbra is döntő fontosságú ázsiai és csendes-óceáni térség békéjének, stabilitásának és jólétének fenntartásához; felhívja az Uniót és a tagállamokat, hogy vizsgálják felül a Tajvannal folytatandó kötelezettségvállalási politikájukat, és működjenek együtt a hasonló gondolkodású nemzetközi partnerekkel annak érdekében, hogy megvédjék a demokratikus Tajvant a külső fenyegetésekkel szemben; aggodalmát fejezi ki az Indiai- és a Csendes-óceán térségének demokráciái – többek között Tajvan – ellen irányuló, rosszindulatú harmadik országok kezdeményezte, a Covid19-világjárvány elleni küzdelem megzavarását célzó dezinformációs kampányok miatt; felhívja az Uniót és a tagállamokat, hogy a globális népegészségügyi válság elleni közös küzdelem érdekében támogassák Tajvan megfigyelőként való érdemi és tényleges részvételét az Egészségügyi Világszervezet (WHO) ülésein, mechanizmusaiban és tevékenységeiben;

15. rendkívül aggasztónak tartja, valamint határozottan elítéli, hogy Törökország illegális tevékenységeket folytat, és katonai fellépéssel fenyegeti a tagállamokat a Földközi-tenger keleti térségében; aggodalommal állapítja meg, hogy a dezeszkalációra irányuló erőfeszítések ellenére a Törökország vezette egyoldalú lépések ellenétesek a nemzetközi joggal, és egyes tagállamok szuverenitását közvetlenül is érintik; megismétli, hogy az Unió készen áll minden rendelkezésére álló

eszközt és lehetőséget – többek között az EUSZ 29. cikkével és az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 215. cikkével összhangban – felhasználni arra, hogy megvédje saját és tagállamai érdekeit; emlékeztet a Földközi-tenger keleti térségéről szóló közelmúltbeli tanácsi következtetésekre, és egy új, átfogó EU–Törökország stratégiát szorgalmaz;

16. hangsúlyozza, hogy a biztonságos ivóvízhez való hozzáférés súlyos konfliktusokhoz vezethet; hangsúlyozza, hogy az Európai Uniónak politikai stratégiát kell kidolgoznia annak érdekében, hogy megoldásokhoz segítse a feleket e komoly destabilizációs potenciállal rendelkező területeken, egyúttal pedig arra ösztönzi a vízzel kapcsolatos konfliktusokkal leginkább érintett területek országait, hogy írják alá a határokat átlépő vízfolyások és a nemzetközi tavak védelméről és használatáról szóló, 1997-ben New Yorkban véglegesített 1992. évi helsinki vízügyi egyezményt;

Az Európai Unió ambícióinak megszilárdítása: a KBVP-missziók és -műveletek hatékonyságának erősítése egy kiszámíthatatlan és destabilizált környezetben

17. úgy véli, hogy a KBVP elsősorban arra épül, hogy az Unió képes-e polgári és katonai missziókat, valamint műveleteket végrehajtani az Unió és az uniós tagállamok biztonságát érintő, vagy nemzetközi beavatkozást igénylő válsághelyzetekben a nemzetközi joggal, illetve az ENSZ alapokmányával és határozataival összhangban; megjegyzi, hogy az Unió jelenleg 11 polgári és 6 katonai missziót és műveletet hajt végre, és hogy ez utóbbiak közül három végrehajtási jellegű misszió (Atalanta, EUNAVFOR MED IRINI, EUFOR Althaia), három pedig nem végrehajtási jellegű misszió (EUTM Mali, EUTM Szomália, EUTM RCA); emlékeztet arra, hogy a KBVP-missziók megbízatásának célja – egyebek mellett – a biztonsági ágazat reformjának elősegítése, az igazságügyi reform előmozdítása, valamint a katonai és rendőri erők képzésének erősítése; javasolja a missziók és műveletek rendszeres, megfelelő értékelését, hogy ily módon azonosítani lehessen azokat a területeket, amelyek esetében a missziók és műveletek hatékonysága tovább erősíthető; hangsúlyozza a missziók gyorsabb, rugalmasabb és következetesebb bevetésének fontosságát;

18. sajnálatos tényként állapítja meg, hogy néhány tagállam esetében továbbra sincs meg a politikai hajlandóság arra, hogy érdemben és hiteles módon részt vegyen a KBVP-missziókban és -műveletekben; kiemeli, hogy a missziókat és a műveleteket – mind az emberi erőforrások, mind megbízatásuk tekintetében – meg kell erősíteni; felhívja a tagállamokat, hogy az élőerő és az eszközök tekintetében egyaránt növeljék valamennyi KBVP-misszió és -művelet esetében hozzájárulásaikat, különös tekintettel a meglévő hiányosságok felszámolására, mivel a KBVP-missziók és -műveletek finanszírozásának kérdése – különösen válság idején – alapvető fontosságú a missziók és műveletek fenntarthatósága szempontjából, valamint a feszültségek és konfliktusok esetleges erősödése miatt; hangsúlyozza, hogy a KBVP költségvetése nem gyengíthető;

19. kiemeli, hogy a nők KBVP-missziókbeli részvétele hozzájárul a missziók eredményességéhez, és megalapozza az Unió hitelességét a férfiak és nők közötti egyenjogúság támogatójaként világszerte; felszólít a nemek közötti egyenlőség érdemi érvényesítésére a KBVP alakítása során, különösen a nemek közötti egyensúlynak a KBVP-missziók és -műveletek személyzete és vezetői körén belüli javítása, valamint a telepített személyzet speciális képzése révén; üdvözli, hogy immár minden polgári KBVP-misszió kijelölt egy, a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó tanácsadót, és felszólítja a katonai KBVP-missziókat, hogy tegyék meg ugyanezt; ösztönzi a tagállamokat, hogy a jelenlegi álláshelyek betöltésére állítsanak női jelölteket; kéri, hogy az EU által alkalmazott összes katonai és polgári munkatárs kellő képzést kapjon a nemek közötti egyenlőség témakörét, valamint a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló 1325. sz. ENSZ BT-határozat végrehajtását illetően, különösen pedig azzal kapcsolatban, hogy hogyan integrálhatják a nemi dimenziót feladataikba; sajnálatát fejezi ki azon tény miatt, hogy a KBVP-missziókban és különösen a katonai műveletekben dolgozó nők száma továbbra is rendkívül alacsony; sürgeti az Európai Külügyi Szolgálatot (EKSZ), hogy támogasson olyan konkrét célkitűzést és politikai kötelezettségvállalást, amely az Unió válságkezelési misszióiban és műveleteiben részt vevő nők számának növelésére irányul; sürgeti a tagállamokat, hogy vizsgálják meg, miként lehet megerősíteni a munkaerő-toborzási és -megtartási politikákat, valamint előmozdítani a nők részvételét a békeépítési és békefenntartó missziókban; hangsúlyozza, hogy be kell vezetni egy új, a katonai KBVP-missziók nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó tanácsadói pozícióinak finanszírozását szolgáló uniós költségvetési sort;

20. kiemeli, hogy az Unió hat polgári (EUCAP Mali, EUCAP Niger, EUCAP Szomália) és katonai (EUTM Mali, EUTM Szomália, EUNAVFOR Atalanta, EUNAVFOR MED IRINI) misszió révén globálisan elkötelezett a Száhel-övezet és Afrika szarva iránt;

21. megjegyzi, hogy a KBVP katonai műveletei egyre markánsabban a fegyveres erők nem végrehajtási jellegű kiképzésére (azaz az uniós kiképzési missziókra) összpontosítanak; úgy véli, hogy a megbízatást – e missziók nem végrehajtási dimenziójának sérelme nélkül – meg kell erősíteni annak érdekében, hogy az európai tanácsadók a lehető legközelebbről ellenőrizhessék a bevetés helyszínén, hogy a képzési programokat megfelelően hajtották-e végre, és azok teljes mértékben összhangban vannak-e a helyi fegyveres erők tényleges operatív szükségleteivel; megjegyzi, hogy ez

lehetővé tenné az irányítással összefüggő hibák és a visszaélések hatékonyabb megelőzését is azt követően, hogy sor került a kiképzett erők helyszíni bevetésére; hangsúlyozza, hogy ez különösen igaz az EUTM Mali esetében, mivel e misszió keretében rendkívül különböző, valamint kihívásokkal teli területeken vetik be a mali fegyveres erőket, ez pedig megköveteli az európai képzések jelenlegi végrehajtási módja feletti felügyeletet;

22. hangsúlyozza, hogy mindössze néhány KBVP-misszió szervez képzéseket a szexuális és nemi alapú zaklatásról, továbbá felhívja az EKSZ-t és a tagállamokat, hogy valamennyi misszió és művelet keretében biztosítsanak kötelező képzéseket az ilyen jellegű zaklatások elleni küzdelem érdekében, és gondoskodjanak az áldozatok, valamint a visszaélést bejelentő személyek hatékony védelméről; felszólít a KBVP-missziókra és -műveletekre vonatkozó, felülvizsgált általános magatartási normák naprakésszé tételére, hogy ily módon azok rögzítsék az Unió vezetőinek és vezető beosztású tisztségviselőinek szexuális és nemi alapú erőszakkal kapcsolatos tétlenségével szembeni zéró tolerancia elvét;

23. üdvözli az EUFOR Althaia műveletről szóló, 2020. október 12-i tanácsi következtetéseket, valamint hogy az Unió készen áll arra, hogy a megújított ENSZ-felhatalmazás alapján a művelet megbízatását folytatva támogassa a bosznia-hercegovinai hatóságokat a biztos és biztonságos környezet fenntartásában; elismeri a Covid19-világjárvány jelentette kihívásokat, és elismerését fejezi ki a misszió személyzetének azért, hogy ezen időszak alatt is változatlanul teljeskörűen ellátja feladatait;

24. megjegyzi, hogy a szomáliai biztonsági helyzet igen komoly aggodalomra ad okot, és destabilizáló tényezőt jelent Afrika szarva egésze számára, sőt a térségen túl is; ezzel összefüggésben úgy véli, hogy az EUTM Szomália esetében a parancsnoki struktúrák tanácsadói kapacitással történő megerősítése lehetővé tenné a műveletek végrehajtási módjának jelentős befolyásolását a többoldalú katonai segítségnyújtási kereten belül;

25. támogatja a regionális tanácsadó és koordinációs egységen keresztül kezdeményezett regionalizációs folyamattal kapcsolatos eddigi erőfeszítéseket, valamint a folyamat második szakaszának a 2019. február 12-i tanácsi határozattal történt megindítását, amely megerősíti az Unió regionális megközelítését a Száhel-övezetben, különösen pedig az EUTM Mali keretében azáltal, hogy kiterjeszti annak hatályát a Száhel-övezet G5-országaira azzal a céllal, hogy fokozza az uniós fellépés hatékonyságát és operatív jellegét a Száhel övezet G5-országainak határain, valamint hogy előmozdítsa a határokon átnyúló együttműködést, ily módon pedig hatékonyabbá tegye az EUCAP Száhel Mali, az EUCAP Száhel Niger és az EUTM Mali munkáját; szorgalmazza az EUTM Száhelre történő átnevezést; megjegyzi, hogy az afrikai országok tekintetében a következetesség, valamint a velük kialakított biztonsági együttműködés alapvető fontosságú a kontinens stabilitásának és hosszú távú fejlődésének megteremtése szempontjából; azon a véleményen van, hogy a regionalizációs KBVP-megközelítés alkalmazása a Száhel-övezetben releváns, de egyértelműbb szervezést kíván meg a már meglévő polgári és katonai KBVP-missziók, a helyi szereplők és más nemzetközi szervezetek (azaz az ENSZ MINUSMA békefenntartó missziója és a francia hadsereg által vezetett Barkhane-művelet) között az uniós szintű operatív szinergiák és összehangolt erőfeszítések biztosítása érdekében;

26. aggodalmát fejezi ki a Közép-afrikai Köztársaságban jelenleg tetten érhető, az Unió ellen irányuló dezinformációs kampány miatt; felhívja az alelnököt/főképviselőt, hogy tegyen lépéseket a dezinformációs kampány eredetének hatékony azonosítása, valamint az ilyen jellegű támadásokkal szembeni fellépés érdekében; üdvözli a Közép-afrikai Köztársaság biztonsági ágazati reformjának támogatása célzó EUAM RCA elindítását, valamint az EUTM RCA megbízatásának meghosszabbítását; úgy véli, hogy az Uniónak – az EUCAP és az EUTM missziók által nyújtott képzések mellett – gyorsan és hatékony módon javítania kell a felszerelések szállítására vonatkozó kapacitásait; megjegyzi, hogy az Európai Békekeret létrehozása átfogó megközelítéssel szolgálna partnerünk erőinek képességfejlesztéséhez; hangsúlyozza, hogy olyan asszertív, jelen lévő és aktív külföldi szereplők töltik ki a kapacitásbeli hiányt, illetve vesznek részt – a jogállamiságot és a nemzetközi normákat teljes mértékben figyelmen kívül hagyva – a szóban forgó erők felszerelésében, akik nem feltétlenül ugyanazokat az etikai elveket követik, mint az Unió és tagállamai;

27. mélységesen aggasztja a biztonsági és humanitárius helyzet romlása a Száhel-övezetben, ahol a terrorizmus fokozott nyomást gyakorol a Száhel-övezet G5-országaira és szomszédságukra, súlyosbítva a helyi politikai, etnikai és vallási feszültségeket; hangsúlyozza a száhel-övezetbeli uniós missziók és műveletek által nyújtott támogatás fontosságát e tekintetben; emlékeztet arra, hogy a Malin és a Száhel-övezeten belüli biztonság és stabilitás megteremtése érdekében létfontosságú fenntartani a nemzetközi közösség által végrehajtott hosszú távú beruházásokat; üdvözli az uniós missziók és műveletek tevékenységeinek újraindítását Maliban;

28. operatív szinten új megközelítésre szólít fel a biztonsági ágazat reformja, a biztonsági segítségnyújtás és a katonai kapacitásépítés terén, amely magában foglalja különösen a Maliban levont tanulságokat, és amely a hangsúlyt az alábbiakra helyezi: a) valamennyi biztonsági erő demokratikus ellenőrzése, ideértve a fegyveres erőket is, b) az ágazat demokratikus és átlátható irányítása, c) az emberi jogok nemzetközi jogának és a nemzetközi humanitárius jognak való teljes körű és szigorú megfelelés szisztematikus ellenőrzése valamennyi szereplő esetében, és d) a büntetlenség, illetve a folyamatban lévő jogsértések esetén a felfüggesztés vagy visszavonás egyértelmű mechanizmusai;

2021. január 20., szerda

29. megjegyzi, hogy három ország – nevezetesen Mali, a Közép-afrikai Köztársaság és Szomália – esetében javult a polgári és katonai missziók közötti koordináció; üdvözli az Unió szomáliai kapacitásépítő missziójának (EUCAP Szomália) és az EUTM Szomália összehangolt erőfeszítéseit, amelyek az al-Sabáb befolyása alól felszabadított területeken a szomáliai rendőrség és a szomáliai hadsereg közötti operatív közeledés támogatására irányulnak; hangsúlyozza, hogy az EUAM CAR és az EUTM CAR eszközkészlete, költségvetési eszközei és szereplői tekintetében követett integrált megközelítést adott esetben más KBVP-missziók és -műveletek esetében is alkalmazni kell;

30. üdvözli az EUNAVFOR MED IRINI művelet elindítását, amelynek célja, hogy hozzájáruljon a fenntartható békéhez, biztonsághoz és stabilitáshoz azáltal, hogy az ENSZ Biztonsági Tanácsának 2526 (2020) sz. határozatával összhangban támogatja a Líbiával szembeni fegyverembargó végrehajtását, a líbiai parti őrség kiképzését, valamint az emberkereskedelem felszámolását; külön felhívja a tagállamokat, hogy sürgősen bocsássák rendelkezésre az IRINI művelet – mind ez ideig korlátozott – képességeinek megerősítéséhez szükséges hírszerzési, felügyeleti, felderítési rendészeti és tengerészeti eszközöket, és szorosabb együttműködésre ösztönöz a NATO folyamatban lévő „*Sea Guardian*" elnevezésű tengeri műveletével, valamint a regionális partnerekkel; emlékeztet a tengeri kutatással-mentéssel kapcsolatos nemzetközi kötelezettségekre; felhívja az alelnököt/főképviselőt, hogy e területen vegye igénybe valamennyi uniós eszközt, különösen az Európai Unió Műholdközpontját és az EU Helyzetelemző Központját; üdvözli a líbiai helyzet stabilizálása terén elért folyamatos előrehaladást, és felhívja az Uniót, hogy vállaljon aktív szerepet a közvetítési folyamatban annak érdekében, hogy hozzájáruljon a békés, stabil és demokratikus Líbia megteremtéséhez szükséges alapok kialakításához;

31. tudomásul veszi a Tanács 2020. június 20-i határozatát, amely meghosszabbítja a KBVP három polgári misszió-jának, nevezetesen az Európai Unió líbiai integrált határigazgatást segítő missziójának (EUBAM Líbia), a rafahi határellenőrzést segítő európai uniós missziónak (EU BAM Rafah), valamint az Európai Unió palesztin területeken folytatott rendőri missziójának (EUPOL COPPS) megbízatását;

32. felszólít az Unió polgári-katonai döntéshozatali, valamint parancsnoki és ellenőrzési struktúráinak – a katonai és polgári parancsnoki láncok szétválasztásának biztosítása melletti – további fejlesztésére és erősítésére;

33. megjegyzi, hogy a Katonai Tervezési és Végrehajtási Szolgálat (MPCC) stratégiai felülvizsgálatát 2020-ban meg kell kezdeni, és felhívja az alelnököt/főképviselőt, hogy tekintettel a szóban forgó felülvizsgálatnak a katonai missziók és műveletek tervezésére, irányítására és ellenőrzésére gyakorolt hatására, kellő időben tájékoztassa a Parlamentet a lehetséges, valamint a kiválasztott alternatívákról; újfent felhívja a figyelmet arra, hogy az Uniónak állandó és teljesen kiforrott katonai parancsnoki struktúrával kell rendelkeznie ahhoz, hogy képes legyen autonóm lépéseket tenni, ennek alapján pedig felkéri a Tanácsot e struktúra megvalósítására;

34. tudomásul veszi a polgári KBVP területére vonatkozó paktum végrehajtása terén elért általános előrelépést, valamint a paktum végrehajtását célzó erőfeszítéseket, amelynek célja a polgári KBVP hatékonyabbá és rugalmasabbá tétele, illetve képességeinek és reagálóképességének megerősítése mind nemzeti szinten, mind pedig uniós szinten, előbbi esetében a polgári KBVP-hez való nemzeti hozzájárulás növelését célzó nemzeti végrehajtási tervek fejlesztése és végrehajtása révén, utóbbi esetében pedig egy közös cselekvési terv kidolgozása révén; felszólít a polgári KBVP területére vonatkozó paktum 2023. nyár elejéig történő teljes körű végrehajtására; megjegyzi, hogy a polgári KBVP-nek kapacitási kihívásokkal kell szembenéznie a rendelkezésre álló rendőrök, bírák, ügyészek, valamint egyéb igazságügyi és polgári biztonsági szakértők elegendő száma tekintetében; véleménye szerint az Uniónak folytatnia kell az EUCAP Száhel Mali, az EUCAP Száhel Niger, az EUCAP Szomália és az EUAM RCA polgári missziók átfogó értékelését megbízatásaik, költségvetésük és emberi erőforrásaik tekintetében, hogy a missziók teljes mértékben működőképesek és hatékonyak legyenek; felhívja a tagállamokat, hogy nyújtsanak be részletes éves áttekintést a polgári KBVP területére vonatkozó paktum végrehajtása terén elért eredményekről; felhívja valamennyi érintett szereplőt az adott helyszínen működő polgári és a katonai missziók közötti együttműködés fokozására, illetve szinergiák erősítésére, különösen a mobilitás és a biztonságos digitális infrastruktúra vonatkozásában; üdvözli a 2020 szeptemberében megnyitott polgári válságkezeléssel foglalkozó kiválósági központ létrehozását, és arra ösztönzi a tagállamokat, hogy aktívan vegyenek részt a központ munkájában;

35. elismerését fejezi ki, hogy a KBVP-missziók és -műveletek a Covid19-világjárvány nyomán kialakult, komoly kihívást jelentő környezetben, illetve a világjárvány negatív hatásai ellenére fenntartották folyamatos működésüket és jelenlétüket; sürgeti, hogy az operatív hatékonyság fenntartása érdekében értékeljék és igazítsák ki a KBVP-missziók és -műveletek költségvetését, erőforrásait, tervezését és eszközkészletét a Covid19 tanulságainak fényében; hangsúlyozza, hogy az Uniónak meg kell vizsgálnia, hogy mit lehetne még tenni a személyzet körében a fertőzés kockázatának minimalizálása és kezelése érdekében; súlyos aggodalmát fejezi ki a Covid19 jelenlegi válságokra gyakorolt negatív, felerősítő hatása miatt, és úgy véli, hogy az Uniónak mindenképpen meg kell akadályoznia, hogy a Covid19 a béketeremtés terén elért sokéves

előrehaladást kihívások elé állítsa; aggodalmát fejezi ki – különösen a KBVP-missziók és -műveletek ellen a Covid19-világjárvány idején indított – félretájékoztatási hullám miatt; hangsúlyozza, hogy az Uniónak meg kell erősítenie stratégiai kommunikációs eszközeit és társadalmi diplomáciai tevékenységét, különösen azokban az országokban, ahol a KBVP-missziók és -műveletek működnek;

36. elismeri a polgári és katonai KBVP-missziók hozzájárulását a béke és stabilitás fenntartásához, a nemzetközi biztonság megerősítéséhez, valamint a harmadik országoknak a terrorizmus elleni küzdelemben való támogatásához; sürgeti, hogy a konfliktusok megelőzése és a közvetítés terén az Unió bővítse intézményi kapacitásait; proaktívabb megközelítést szorgalmaz az Unió közvetlen szomszédságában kialakult, elhúzódó konfliktusok rendezésével kapcsolatban; olyan konfliktusérzékeny és emberközpontú megközelítéseket szorgalmaz, amelyek a humánbiztonságot és az emberi jogokat az Unió szerepvállalásának középpontjába helyezik;

37. úgy véli, hogy az Uniónak arra a területre kellene összpontosítania a misszióit és műveleteit, ahol az a legnagyobb hozzáadott értéket eredményezi; ezért üdvözölné egyes missziók relevanciájának és hatékonyságának átgondolását;

38. szorgalmazza az Európai Békekeret haladéktalan elfogadását és végrehajtását, ami az uniós missziók hatékonyságának növelését, a partnerek támogatását és a békeműveletek eredményességét hivatott szolgálni; hangsúlyozza, hogy az eszköz részben finanszírozná az uniós védelmi tevékenységek költségeit, köztük a KBVP katonai műveleteinek közös költségeit és a partnerek katonai kapacitásainak megerősítéséhez kapcsolódó költségeket azokban az országokban, ahol uniós beavatkozásra kerül sor, ennek megfelelően elegendő költségvetési forrással kell rendelkeznie a kiképzéssel, a műveletekkel, a missziókkal, a projektekkel és a katonai felszerelésekkel, többek között a fegyverekkel, lőszerekkel és szállítással kapcsolatos jelenlegi kihívások hatékony kezeléséhez, teljes összhangban a közös álláspontban foglalt nyolc kritériummal, az emberi jogok nemzetközi jogával, a humanitárius joggal, valamint az Európai Békekeret létrehozásáról szóló, 2019. március 28-i parlamenti ajánlásban felsorolt hatékony átláthatósági rendelkezésekkel; emlékeztet arra, hogy átfogó előzetes kockázatértékelésekre van szükség, valamint szorosan nyomon kell követni a kedvezményezett országokon belüli alkalmazást, különösen azokban a régiókban, ahol rendkívül változó a politikai környezet és rendkívül átjárhatóak a nemzeti határok, illetve megfelelő biztosítékokat kell életbe léptetni uniós szinten, amelyek megakadályozzák, hogy ezekhez a fegyverekhez terrorista csoportok és más ártó szándékú szereplők hozzáférjenek;

39. üdvözli az Unió helyzetének 2020. évi értékelését kísérő szándéknyilatkozatban szereplő bejelentést az egykori harcosok lefegyverzésére, leszerelésére és reintegrációjára vonatkozó stratégiai megközelítésről szóló, 2021-es közös közleményről, minthogy az a lefegyverzés, leszerelés és reintegráció (DDR) támogatásáról szóló 2006-os uniós koncepció időszerű felülvizsgálata; hangsúlyozza a biztonsági ágazat reformjának fontosságát, ami különösen a polgári KBVP-misszió szempontjából számít prioritásnak, és amelynek fő célkitűzése az emberközpontú biztonsági megközelítés megvalósítása; hangsúlyozza, hogy a DDR-rel kapcsolatos új stratégiai szemléletnek biztosítania kell a KBVP-eszközök és az uniós fejlesztési támogatások összhangját;

Hatékony KBVP-képességek kiépítése

40. üdvözli az EU képességfejlesztési kezdeményezéseit, így a koordinált éves védelmi szemlét (CARD), az állandó strukturált együttműködést (PESCO), valamint a jövőbeli Európai Védelmi Alapot (EVA) és annak elődprogramjait: a védelmi célú kutatásra irányuló előkészítő intézkedést (PADR) és az európai védelmi ipari fejlesztési programot (EDIDP), mivel ezeknek szerepük lehet a koherencia, a koordináció és az interoperabilitás növelésében az uniós KBVP végrehajtása során, elősegíthetik a petersbergi feladatok teljesítését, és erősíthetik az uniós szolidaritást, kohéziót, rezilienciát és stratégiai autonómiát;

41. elismeri, hogy a védelem területén folytatott európai integráció sikere szempontjából létfontosságú, illetve a KBVP-missziók és -műveletek javára váló fokozott együttműködést, védelmi integrációt és interoperabilitást szolgáló európai erőfeszítések szempontjából egyértelmű többletértéket képvisel, ha a jelenleg csaknem kizárólag kétoldalú alapon futó, fő európai védelmi projektek (pl. FCAS és MGCS) integrálódnak az EU képességfejlesztési kezdeményezéseibe, illetve azokban több tagállam is érdemben részt vesz;

42. megjegyzi, hogy a védelmi tervezést és a képességfejlesztést szolgáló összes uniós eszköz és kezdeményezés koherenciáját, inkluzivitását, koordinációját és következetességét növelni kell, hogy érdemi szinergiák jöjjenek létre közöttük és egymást kölcsönösen erősítsék, illetve hogy elkerülhetőek legyenek a párhuzamosságok és biztosítható legyen az erőforrások hatékony és stratégiai felhasználása, valamint az interoperabilitás és a gyors bevethetőség;

43. felhívja a tagállamokat, hogy növeljék védelmi kiadásaikat, és GDP-jük 2 %-ának megfelelő célérték elérésére törekedjenek;

44. üdvözli az EVA-rendeletről szóló megállapodást és felszólít az EVA késedelem nélküli elfogadására és felállítására, ami felgyorsítja a légi, szárazföldi, tengerészeti és kibertérbeli területek viszonylatában közösen elfogadott védelmi képességbeli prioritások kezelését és megvalósulását, ezzel pedig elősegíti, hogy az Unió képes legyen globális szereplőként, a nemzetközi biztonsághoz hozzájárulva, valamint azt szavatolva működni; felhívja a tagállamokat, a Tanácsot és a Bizottságot, hogy biztosítsanak megfelelő finanszírozást az EVA számára, és összpontosítsanak a nagy hozzáadott értéket képviselő strukturális projektekre, hogy ezáltal egyfelől elősegítsék a tagállamok közötti ipari együttműködést és az európai védelmi technológiai és ipari bázis (EDTIB) megszilárdítását, másfelől megerősítsék a technikai, ipari és stratégiai képességeket, amelyek révén az EU nagyobb mértékben képessé válhat arra, hogy önállóan rendelkezzen a katonai képességek felett és hosszú távon megőrizze Európa technológiai autonómiáját; ösztönzi a védelmi képességfejlesztési kezdeményezéseket, hogy megkönnyítse a kis- és középvállalkozások szerepvállalását;

45. felhívja a figyelmet a védelmi célú kutatás rendkívül érzékeny és stratégiai jellegére, és a stratégiai autonómia megteremtésére irányuló uniós törekvéssel összhangban annak szükségességére, hogy szabályozni kell a nem uniós harmadik felek által ellenőrzött szervezetek hozzáférését az alap által finanszírozott projektekhez; hangsúlyozza, hogy harmadik felek kizárólag tényleges viszonosság alapján és oly módon vehessenek részt az Európai Védelmi Alapban – azokban a konkrét és kivételes esetekben, amikor bizonyos projektekben való részvételük bizonyított technológiai és operatív többletértéket jelent –, amely nem gyengíti az EU stratégiai biztonsági érdekeit, nem aknázza alá az EVA céljait, és amikor szigorúan ellenőrzötten teljesülnek az Európai Védelmi Alap létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletjavaslatban (COM(2018)0476) foglalt szabályok, így többek között a szellemi tulajdon Unión belüli fenntartására vonatkozó rendelkezés;

46. üdvözli, hogy 2020 végére befejeződik a PESCO első szakaszának stratégiai felülvizsgálata, beleértve a program eredményeinek áttekintését és a PESCO hatékonyabbá és célorientáltabbá tételéhez szükséges rendelkezések meghatározását; véleménye szerint a PESCO olyan eszköz, amely hozzájárul a fenntartható és hatékony uniós védelmi együttműködés védelmi integráció megerősítéséhez azzal, hogy javítja a részt vevő tagállamok védelmi képességeit és interoperabilitását, elsősorban az erők rendelkezésre állása, rugalmassága és bevethetősége terén; emlékeztet arra, hogy a PESCO-projekteknek hozzá kell járulniuk a védelmi kiadások hatékonyságának maximalizálásához; úgy véli, hogy a PESCO-t kiegészítő eszközként kell használni az EU céljainak eléréséhez, és hozzá kell járulnia a NATO céljaihoz; üdvözli a harmadik országoknak a PESCO-ban való részvételéről szóló határozat közelmúltbeli elfogadását, ugyanakkor megjegyzi, hogy az egyes PESCO-projektekben való ilyen kivételes részvételnek hozzáadott értéket kell nyújtania az uniós tagállamok és a projektek számára, és hozzá kell járulnia a PESCO és a KBVP megerősítéséhez, valamint a szigorúbb kötelezettségvállalások teljesítéséhez, nagyon szigorú politikai, anyagi és jogi feltételek mellett, valamint megalapozott és tényleges viszonosság alapján kell történnie;

47. felhívja a részt vevő tagállamokat, hogy tegyenek tanúbizonyságot teljes körű politikai elkötelezettségükről, erőfeszítéseikről és stratégiai ambícióikról, biztosítsák a szükséges forrásokat és teljesítsék az általuk elfogadott ambiciózus és kötelező erejű közös kötelezettségvállalásokat, miközben kézzelfogható eredményeket érnek el a jelenlegi PESCO-projektek gyors és hatékony végrehajtása terén; hangsúlyozza, hogy az első hullám projektjei a lehető legtöbb tagállamot érintő, főként képességépítő projektek, és hogy a PESCO-projektek inkluzív jellege nem csökkentheti a részt vevő tagállamok ambícióit; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a képességfejlesztési terv (CDP) és a koordinált éves védelmi szemle (CARD) keretében a legfőbb célkitűzés folyamata által azonosított képességbeli hiányosságokat és kritikus hiányosságokat nem fogják megfelelően vagy teljes mértékben pótolni és kezelni a sikeres katonai műveletek végrehajtása érdekében; javasolja, hogy végezzék el a jelenlegi 47 PESCO-projekt felülvizsgálatát az elért eredmények ellenőrzése és a részt vevő tagállamok belátása szerint csoportosítható projektek azonosítása érdekében; ösztönzi a részt vevő tagállamokat, hogy összpontosítsanak azokra a PESCO-projektekre, amelyek operatívabb szemlélettel, kölcsönösen előnyös haszonnal és az Unió stratégiai támogató tényezőivel valódi hozzáadott értéket teremtenek, valamint azokra, amelyek stratégiai dimenzióval rendelkeznek a jövőbeli biztonsági fenyegetések kezelésére; nyomatékosan arra ösztönzi a tagállamokat, hogy az EU Harccsoport (EU HCS) rendszerét érintő reform részeként vizsgálják meg, hogy az miként vonható be a PESCO keretébe operatív kapacitásának, modularitásának és mozgékonyságának növelése érdekében olyan állandó multinacionális egységek létrehozásával, amelyek feladata az EUSZ 43. cikkében meghatározott katonai feladatok ellátása és az EU erőteljes válságkezelési műveletek végrehajtására való képességének javítása;

A stratégiai partnerekkel folytatott együttműködés megerősítése

48. üdvözli az EU–NATO együttműködés terén a 2016. évi varsói közös nyilatkozat óta elért eredményeket; elismerését fejezi ki a 2016. és 2017. évi közös javaslatcsomag végrehajtása terén elért eredményekért, különösen az EU és a NATO közötti politikai párbeszéd minden szinten történő intenzívebbé tételéért, valamint a katonai mobilitásról folytatott strukturált párbeszédért, a vonatkozó védelmi tervezési folyamatok közötti nagyobb koherencia biztosítására irányuló

erőfeszítésekért, valamint a kiberbiztonság és védelem, a hibrid fenyegetések és félretájékoztatási kampányok elleni küzdelem terén folytatott szorosabb együttműködésért; tudomásul veszi a NATO és az EU közötti együttműködés szintjét a polgári hatóságoknak a Covid19-világjárvány terjedésének megfékezésében és megállításában való támogatása terén; felhívja az EU-t és a NATO-t, hogy fokozzák tovább az egymást kölcsönösen erősítő együttműködést, beleértve a missziókat és műveleteket is, és mélyítsék el stratégiai partnerségüket; Hangsúlyozza annak fontosságát, hogy tovább erősítsék az EU–NATO partnerséget a katonai mobilitás terén; Kiemeli az európai fegyveres erők közös kiképzéseinek és gyakorlatainak, valamint az EU–NATO párhuzamos és összehangolt gyakorlatok megszervezésének és végrehajtásának fontosságát;

49. E tekintetben üdvözli az „Atlanti megoldás” műveletet és a NATO bővített előretolt jelenlétét az európai kontinensen, és felismeri a NATO-csapatok fontosságát a további orosz agressziótól való elrettentésre és konfliktus esetén a kritikus jelentőségű támogatás biztosítására irányuló erőfeszítésekben;

50. Emlékeztet arra, hogy a NATO továbbra is a kollektív védelem sarokköve azon tagállamok számára, amelyek az Észak-atlanti Szerződés Szervezetének is tagjai, amit az EUMSZ is kifejezetten elismer; úgy véli, hogy az EU és a NATO együttműködésének egymást kiegészítő jellegűnek kell lennie és tiszteletben kell tartania a két fél sajátosságait és szerepkörét, továbbá nem szabad szükségtelenül struktúrákat megkettőznie vagy helyettesítenie; emlékeztet arra, hogy a védelmi együttműködés a transzatlanti együttműködés egyik pillére, és továbbra is alapvető fontosságú a szövetséges és partnerországok kölcsönös biztonsága szempontjából, és ezért megismétli, hogy szorosabb kapcsolatokra van szükség; emlékeztet rá, hogy az „egységes haderő” elvét követve az EU védelmi képességeinek fejlesztése nem jelent versenykockázatot a NATO számára, és előnyös lesz a KBVP-ben és a NATO-ban egyaránt részt vevő országok számára; és hogy a hatékonyabb uniós biztonsági és védelmi együttműködést olyan tényezőnek kell tekinteni, amely megerősíti a NATO európai pillérét, minthogy az EU nagyobb szerepet vállal saját biztonságának biztosításában; úgy véli, hogy a képességfejlesztési kezdeményezéseknek biztosítaniuk kell a szövetségesekkel való interoperabilitást és elő kell segíteniük a gyors telepítést; aggodalommal jegyzi meg, hogy bizonyos széttartó magatartások aláásták a Szövetség szolidaritását a Törökország által a Földközi-tenger keleti térségében végrehajtott fellépések után;

51. hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni az EU mint a tengeri biztonság megteremtője státuszát, az EU-nak és a tagállamoknak a felségvizeiken kialakult válsághelyzetekkel szembeni ellenálló képességét, valamint az illegális, nem állami tengeri szereplők elleni küzdelemre irányuló koherens tengerstratégia fontosságát; szükségesnek tartja a beavatkozási szabályok és a felszerelési szabványok harmonizálását, valamint a személyzet képzésének megerősítését annak érdekében, hogy összehangolt és egységes intézkedéseket lehessen végrehajtani az európai és nemzetközi műveletek során, illetve tengeri válságok, események és incidensek esetén; hangsúlyozza az EU és a NATO közötti együttműködés szükségességét a tengeri biztonságot fenyegető veszélyek, például a határokon átnyúló és a szervezett bűnözés – ideértve az ember-, fegyver- és kábítószer-kereskedelmet, csempészetet, tengeri kalózkodást elősegítő szervezett bűnözői hálózatokat – hatékony közös megközelítésének kialakítása érdekében;

52. határozottan támogatja az EU és az ENSZ közötti stratégiai partnerséget a válságkezelés, valamint a polgári, rendőrségi és katonai békefenntartás terén; üdvözli a 2019 és 2021 között közösen meghatározott és elfogadott EU–ENSZ béketámogató műveletekkel és válságkezeléssel kapcsolatos nyolc prioritás végrehajtása terén elért eredményeket; sürgeti a tagállamokat, hogy nagyobb mértékben járuljanak hozzá az ENSZ békefenntartó tevékenységéhez, és e tekintetben kéri az uniós intézmények támogatását; megjegyzi, hogy némi előrelépés történt a helyszíni missziók és műveletek közötti együttműködés fokozása terén – különösen a helyszíni missziói és műveleteik során nyújtandó kölcsönös támogatásról szóló EU–ENSZ keretmegállapodás 2020. szeptember 29-i aláírása révén –, a nőkre, a békére és a biztonságra vonatkozó uniós cselekvési terv végrehajtásába beépülő, a nőkre, a békére és a biztonságra vonatkozó menetrenddel, valamint a konfliktusmegelőzéssel és a politikai és stratégiai szintekkel kapcsolatban; felhívja az EU-t és az ENSZ-t, hogy tárják fel a szorosabb együttműködés lehetőségeit, különösen a közös műveleti színtereken, többek között a missziók átmeneti tervezését, a helyszíni támogatási intézkedéseket, a misszió területén kívüli információcserét és a Covid19 tekintetében a vészhelyzeti tervezést illetően, valamint az éghajlatváltozás és a védelem területén;

53. újólag megerősíti, hogy a brexit ellenére az Egyesült Királyság továbbra is az EU és tagállamai szoros stratégiai partnere, és hogy alapvető fontosságú az EU és az Egyesült Királyság közötti erős és szoros védelmi és biztonsági együttműködés fenntartása, mivel az EU és az Egyesült Királyság stratégiai környezete azonos, és békéjüket és biztonságukat ugyanazok a tényezők fenyegetik; ösztönzi az Egyesült Királyságot, hogy vegyen részt a KBVP-missziókban és -műveletekben, válságkezelési műveletekben, a védelmi képességek fejlesztésében, az érintett uniós ügynökségek munkájában, valamint a PESCO keretében zajló projektekben, tiszteletben tartva ugyanakkor az EU döntéshozatali autonómiáját, az Egyesült Királyság szuverenitását és a kiegyensúlyozott jogok és kötelezettségek elvét, a tényleges viszonosság alapján, valamint méltányos és megfelelő pénzügyi hozzájárulást is beleértve; tudomásul veszi, hogy az Egyesült Királyság 2020. december 31-én kilépett a KBVP-misszióiból és -műveleteiből; sürgeti a gyors helyettesítési eljárások bevezetését a KBVP-missziók és -műveletek folytonosságának biztosítása érdekében ott, ahol a brit állomány jelentős szerepet játszott;

2021. január 20., szerda

54. felhívja az EU-t, hogy továbbra is folytasson szorosabb együttműködést a meglévő regionális erőkkel, például az Afrikai Unióval, az ECOWAS-szal, a Délkelet-ázsiai Nemzetek Szövetségével (ASEAN) és az Északi-sarkvidéki Tanáccsal, valamint a hasonlóan gondolkodó nem NATO-tag országokkal;

55. felhív a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló, húsz évvel ezelőtt elfogadott, 1325. sz. ENSZ BT-határozat szisztematikusabb végrehajtására, valamint a nőkre, a békére és a biztonságra vonatkozó uniós menetrend megerősítésére; felszólít a nemek közötti egyenlőség érdemi érvényesítésére a KBVP alakítása során, különösen a nemek közötti egyensúly javítása révén a KBVP-missziók és -műveletek személyzetében és vezetésében, valamint a telepített személyzet speciális képzése révén;

56. Szorgalmazza az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának az ifjúságról, békéről és biztonságról szóló 2250. sz. határozata végrehajtását, valamint az ifjúság és a fiatalok szempontjainak a konfliktusok elemzésébe történő észszerű integrálását, ami alátámasztja a KBVP-missziók és -műveletek által nyújtott támogatást; uniós intézkedéseket szorgalmaz annak érdekében, hogy a fiatalok érdemi részvételi lehetőségeket kapjanak a béke és biztonság fenntartásában és előmozdításában;

57. felhívja az EU-t, hogy foglalkozzon a kulturális örökség védelmét és megőrzését érintő rendszeres és növekvő fenyegetésekkel, és szigorúan lépjen fel a kulturális műtárgyak csempészete ellen, különösen a konfliktusövezetekben; megjegyzi, hogy a társadalmak kulturális örökségüktől és történelmi gyökereiktől való megfosztása kiszolgáltatottabbá teszi őket a radikalizálódással és a globális dzsihádista ideológiákkal szemben; felhívja az EU-t, hogy dolgozzon ki átfogó stratégiát az ilyen fenyegetések kivédése érdekében;

Az Unió ellenálló képességének és felkészültségének fokozása

58. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy néhány globális szereplő és egyre több regionális szereplő szándékosan kijátssza és megpróbálja lerombolni a szabályokon alapuló nemzetközi rendet, a multilateralizmust és a fenntartható béke, jólét és szabadság értékeit, azaz az Európai Unió alapértékeit; megállapítja, hogy a Covid19-világjárvány feltárta az új globális sebezhetőségeket és feszültségeket, és felerősítette a meglévőket; hangsúlyozza, hogy a világjárvány megerősítette a közvélemény támogatását egy olyan Unió iránt, amely kevésbé függ a világ többi részétől, amelyet jobban védenek, és amely képes függetlenül fellépni; felszólít az Európai Unió nemzetközi színtéren betöltött szerepének megerősítésére, az európai egység, a szolidaritás és a reziliencia fokozására, valamint egy összetartóbb külpolitikára, amelynek központi eleme a hatékony multilateralizmus; üdvözli a Tanács 2020. júniusi következtetéseit, amelyek egy erős Európai Unió mellett szállnak síkra, amely előmozdítja a békét és a biztonságot, és védi polgárait;

59. hangsúlyozza a fegyveres erőknek a Covid19-világjárvány idején betöltött fontos szerepét, és üdvözli a polgári hatóságoknak – különösen a tábori kórházak telepítéséhez, a betegek szállításához, valamint a felszerelések szállításához és elosztásához – nyújtott katonai segítséget; úgy véli, hogy ez az értékes hozzájárulás megmutatta, hogy számba kell venni a levont tanulságokat annak érdekében, hogy meg lehessen erősíteni a tagállamok katonai eszközeit és képességeit az uniós polgári védelmi mechanizmus támogatása érdekében, amely a vészhelyzetek kezelésére és a humanitárius segítségnyújtási célokra szolgáló elsődleges eszköz; úgy véli továbbá, hogy az egészségügyi válságok hatékony kezelése érdekében fel kell készíteni a tagállamok katonai egészségügyi személyzetét a gyors részvételre; ismételten hangsúlyozza a kölcsönös segítségnyújtás és szolidaritás fontosságát az EUSZ 42. cikkének (7) bekezdésével és az EUMSZ 222. cikkével összhangban;

60. hangsúlyozza a katonai mobilitás fontosságát; szükségesnek tartja a teljes katonai mobilitás előmozdítását és elősegítését egész Európában, és ezért felszólít az eljárások egyszerűsítésére és harmonizálására annak érdekében, hogy a tagállamok gyorsabban tudjanak cselekedni, mivel a katonai mobilitás előnyös a polgári válságok kezelésében; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy megfelelő költségvetés álljon rendelkezésre a katonai mobilitási projektek számára; üdvözli, hogy a katonai mobilitási projekt a PESCO képezi; ragaszkodik olyan európai mechanizmusok létrehozásához, amelyek célja a katonai logisztikai képességek határokon átnyúló felhasználásának megkönnyítése az ilyen vészhelyzetek kezelése érdekében, a nagyobb fokú koordináció, szinergia, szolidaritás és támogatás lehetővé tétele érdekében; hangsúlyozza, hogy a világjárványok és hasonló válságok idején ugyanezt a segítségnyújtást és szolidaritást ki lehetne terjeszteni többek között az EU közvetlen szomszédságában lévő partnerországokra is; hangsúlyozza, hogy fokozni kell az EU vegyi, biológiai, radiológiai és nukleáris (CBRN) felkészültségét és ehhez szükséges képességeit; hangsúlyozza, hogy fokozni kell a létfontosságú és kritikus infrastruktúra nyomon követését és védelmét, különösen a tenger alatti optikai szálas internetkábelek esetében;

61. fontosnak tartja az uniós szakpolitikák belső és külső dimenziói közötti jobb kapcsolat megteremtését annak biztosítása érdekében, hogy az uniós politikák a közös kül- és biztonságpolitikai célok, köztük az uniós energiapolitika érdekében járjanak el;

62. elengedhetetlennek tartja, hogy az európai polgárok hatékony közös védelmének biztosítása érdekében megvédjék az EU összes gyenge pontját; aggodalommal jegyzi meg a Krím-félsziget fokozódó militarizálását és az Oroszországi Föderáció által a fekete-tengeri térség destabilizálására tett kísérleteket, ami ahhoz vezetett, hogy a NATO 2014. évi walesi csúcstalálkozóján elismerték az Észak-atlanti Szövetség keleti szárnyának sérülékenységét; felszólítja az EU-t, hogy az európai védelem megerősítésének eszközeként ismerje el a kelet-európai tagállamok sérülékenységét, és a NATO-val közösen dolgozzon ki egy átfogó stratégiát a keleti szárny biztosítására és védelmére;

A hibrid fenyegetésekkel szembeni proaktív fellépés és azok megelőzése

63. üdvözli a hibrid fenyegetésekkel szembeni fellépés és az e fenyegetésekkel szembeni ellenálló képesség fokozása terén folytatott uniós együttműködésre vonatkozóan elfogadott prioritásokat és iránymutatásokat, beleértve a félretájékoztatás, a hibrid hadviselés, a kémkedés, az álhírek és a propaganda elleni küzdelmet, valamint a G7-ekkel és a NATO-val való együttműködést megkönnyítő gyorsriasztási rendszer létrehozását; felkéri az EU-t és tagállamait, hogy fejlesszék és erősítsék meg információs és kommunikációs rendszereik biztonságát, beleértve a biztonságos kommunikációs csatornákat is; hangsúlyozza annak fontosságát és sürgősségét, hogy az EU megerősítse stratégiai kommunikációját és több beruházást eszközöljön ezen a téren, továbbá megerősítse képességeit, hogy ellenállóbbá váljon a demokratikus rendszerét, szuverenitását és polgárait fenyegető valamennyi külföldi beavatkozás kezelése és megakadályozása érdekében; hangsúlyozza a keleti stratégiai kommunikációval foglalkozó munkacsoport szerepének fontosságát, elismeri az EUvsDisinfo projekt által elvégzett fontos munkát, valamint további költségvetési és politikai támogatást kér képességeinek javítása érdekében, hogy fellépjen a félretájékoztatással szemben, és tájékoztatást adjon az Unió intézkedéseiről és politikáiról;

64. hangsúlyozza, hogy az EU-nak sürgősen határozottabb stratégiát kell bevezetnie a harmadik országok és nem állami szereplők részéről ellene irányuló agresszív és rosszindulatú félretájékoztatási kampányok felderítése és proaktív leküzdése érdekében; hangsúlyozza, hogy felül kell vizsgálni az EKSZ stratégiai kommunikációs csoportjának megbízatását a külföldi beavatkozás kezelése és a tényellenőrzők, kutatók, induló vállalkozások és civil társadalmi szervezetek bevonása érdekében; ragaszkodik ahhoz, hogy biztosítsanak elégséges személyzetet és finanszírozást a külföldi beavatkozással és félretájékoztatással szemben fellépő összes uniós szolgálatnak, hogy jobban tudják azonosítani, ki tudják vizsgálni és ellensúlyozni tudják az EU demokratikus folyamataiba vagy külföldi fellépéseibe való beavatkozásra irányuló próbálkozásokat; hangsúlyozza a partnerországokkal – különösen az EU közvetlen szomszédságában lévő országokkal – folytatott együttműködés és ezen országok támogatásának fontosságát a külföldi rosszindulatú beavatkozások, nevezetesen a félretájékoztatás és a propaganda kezelése és ellensúlyozása érdekében tett erőfeszítéseikben, mivel az ilyen cselekmények sok esetben le akarják téríteni ezeket az országokat a demokratikus reformok útjáról, és támadják az európai értékeket és eszméket;

65. üdvözli, hogy a Tanács határozatot fogadott el, amely első alkalommal teszi lehetővé az EU számára, hogy célzott korlátozó intézkedéseket vezessen be az EU vagy tagállamai számára külső fenyegetést jelentő kibertámadásoktól – köztük harmadik államok vagy nemzetközi szervezetek elleni kibertámadásoktól – való elrettentés és az azokra való reagálás érdekében, valamint hogy szankciókat alkalmazzon a kibertámadásokért felelős személyekkel vagy szervezetekkel szemben; hangsúlyozza, hogy az uniós szankciós mechanizmus részeként javítani kell a vízumkorlátozási rendszert, felhasználva a biometrikus vízumeljárásokat annak érdekében, hogy korlátozzák a hibrid hadviselésben részt vevő szervezetek hamis személyazonossággal történő beutazását az EU-ba; hangsúlyozza, hogy sürgősen tovább kell integrálni a kiberkérdéseket az uniós válságkezelési rendszerekbe; hangsúlyozza, hogy a kibertámadások megelőzése és leküzdése terén folytatott szorosabb együttműködés alapvető fontosságú e különösen kiszolgáltatott helyzet jellemezte időszakban a kibertér nemzetközi biztonságának és stabilitásának előmozdítása érdekében; üdvözli a PESCO kibernetikai gyorsreagálási csapat projektje által ezen a téren elért jó haladást; e tekintetben kéri az Európai Unió Kiberbiztonsági Ügynökségének (ENISA) nyújtott támogatás megerősítését, valamint a NATO Kibervédelmi Kiválósági Együttműködési Központjával való szoros koordinációt; felszólít fokozott uniós koordinációra a rosszindulatú kiberbiztonsági incidensek elkövetőinek kollektív azonosítása tekintetében, valamint szorgalmazza a szorosabb együttműködést a hasonló elveket követő nemzetközi szervezetek és országok között; különösen aggasztja, hogy folyamatosan észlelnek kisebb nagyságrendű kibertámadásokat vagy a kritikus infrastrukturális rendszerekbe történő olyan behatolásokat, amelyek még inaktívak, de nagy hatásuk lehet; sürgeti a tagállamokat, hogy minden szinten vezessenek be redundáns megoldásokat a kritikus infrastrukturális rendszereikben, például a villamosenergia-termelésben és a stratégiai kommunikációban;

66. elismeri a kiber- és automatizált hírszerzési képességek növekvő jelentőségét, és hangsúlyozza, hogy ezek fenyegetést jelentenek valamennyi tagállam és az uniós intézmény számára; sürgeti az összes uniós intézményt és tagállamot, hogy folytassák a kiber- és automatizált technológiáik fejlesztését, továbbá ösztönzi az együttműködést e technológiai fejlesztések területén;

67. kiemeli a kvantumszámítási kapacitások elérésének jelentőségét, és hangsúlyozza, hogy fokozni kell az EU és az USA közötti együttműködést e területen annak biztosítása érdekében, hogy az első kvantumszámításokat olyan partnerek végezzék el, amelyek között szívélyes a kapcsolat, és a céljaik azonosak;

2021. január 20., szerda

68. megjegyzi az űrbiztonság és a műholdak egyre növekvő fontosságát; hangsúlyozza az Európai Unió Műholdközpontjának fontosságát, és megbízza az ügynökséget, hogy készítsen elemzést és jelentést az EU és a tagállamok műholdjainak biztonságáról és/vagy űrszeméttel, kibertámadásokkal és közvetlen rakétatámadásokkal szembeni sérülékenységéről;

A KBVP végrehajtásához szükséges eszközök biztosítása az Unió számára

69. hangsúlyozza, hogy a pénzügyi források, a személyi állomány és az eszközök megfelelő szintje elengedhetetlen annak biztosításához, hogy az Unió rendelkezzen a békének és a biztonságnak a határain belül és a világban történő előmozdításához szükséges erővel és képességgel; felszólítja a tagállamokat, hogy mutassanak politikai akaratot arra, hogy megfelelnek a védelem terén az európai törekvéseknek, és teljesítik kötelezettségvállalásaikat;

70. sajnálja, hogy az Európai Tanács a többéves pénzügyi keret tekintetében nem elég ambiciózus a biztonsági és védelmi kezdeményezéseket illetően; sürgeti a Bizottságot, hogy terjesszen elő és hajtson végre ambiciózus stratégiai munkaprogramot az Európai Védelmi Alapra (mind a kutatási, mind a nem kutatási jellegű tevékenységekre) vonatkozóan, amelynek célja az együttműködésen alapuló cselekvések és a határokon átnyúló együttműködés erősítése szerte az Unióban, valamint a katonai mobilitás tekintetében, hogy segítsen a tagállamoknak gyorsabban és hatékonyabban reagálni, többek között a kettős felhasználású közlekedési infrastruktúra finanszírozása és a diplomáciai engedélyek és vámjogszabályok egyszerűsítése révén; felszólítja az EU-t, hogy építse ki saját ballisztikusrakéta-védelmi rendszerét, valamint integrált és strukturált légi védelmi rendszerét, amelyet úgy terveznek meg, hogy semlegesítse a hiperszonikus rakétákat is; emlékeztet rá, hogy az európai polgárok egyértelműen és következetesen felszólították az Uniót, hogy fokozza a fenntartható stabilitás és biztonság megteremtésében játszott szerepét, és ez csak a szükséges pénzügyi eszközökkel és egy ambiciózus többéves pénzügyi kerettel érhető el a külső fellépés és a védelem területén;

71. figyelmeztet annak veszélyére, hogy a többéves pénzügyi keretből hiányzik az európai védelmi kezdeményezések finanszírozására irányuló ambíció, amihez a Covid19-válság következtében a nemzeti védelmi költségvetések jelentős és koordinálatlan csökkentése társul; hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak nemzeti szinten el kell különíteniük a szükséges pénzügyi forrásokat annak érdekében, hogy az Unió képes legyen a béke globális szereplőjeként működni; ebben az értelemben egyetért az Európai Számvevőszék azon értékelésével, hogy „az uniós tagállamok távolról sem rendelkeznek az ahhoz szükséges katonai képességekkel, hogy megfeleljenek az EU katonai ambícióinak”;

72. emlékeztet rá, hogy míg a közös európai védelmi projekteknek és kezdeményezéseknek fontos szerepük van a védelmi vonatkozású kutatás és fejlesztés, az erőforrások egyesítése és az erőfeszítések összehangolása terén mutatkozó hiányosságok kezelésében, a KBVP-missziókhoz felhasznált védelmi eszközök nagy részét továbbra is a tagállamok állítják elő, és a nemzeti védelmi költségvetések fedezik;

73. Sürgeti a tagállamokat, hogy tegyenek eleget a Tanács szintjén vállalt hivatalos szerepvállalásuknak, és a Tanácsban vállaljanak felelősséget a polgári és katonai missziók telepítésére vonatkozó döntéseikért azáltal, hogy biztosítják az Unió számára a szükséges személyi állományt és képességeket azon célok eléréséhez, amelyekről egyhangúlag megállapodtak, és ezáltal megvalósítják a biztonságosabb Európai Unióra tett ígéretüket;

74. rámutat a KBVP-missziókban és -műveletekben való nemzetközi részvétel értékére, amely megerősíti az európai képességeket, és szorgalmazza a meglévő részvételi keretmegállapodások fokozottabb végrehajtását, ösztönözve a békéhez és a biztonsághoz nyújtott hozzájárulások kollektív jellegét;

75. megjegyzi az Európai Unió Műholdközpontja által végzett fontos munkát, és hangsúlyozza, hogy az Uniónak megfelelő erőforrásokkal kell rendelkeznie a műholdas képek és információgyűjtés területén; hangsúlyozza, hogy az Európai Unió Műholdközpontjának strukturális uniós finanszírozásból kell részesülnie, hogy továbbra is hozzá tudjon járulni az Unió tevékenységeihez, nevezetesen hogy nagyfelbontású műholdas képalkotást biztosítson a KBVP-missziók és műveletek támogatására;

A globális fegyverzetellenőrzésre, a nonproliferációra és a leszerelésre vonatkozó ambiciózus uniós menetrend létrehozásáról

76. riasztónak tartja a nemzetközi értékekkel és a jogállamisággal szembeni jelenlegi fenyegetéseket, valamint a nonproliferáció megakadályozására és a leszerelésre irányuló globális rendszer potenciális jövőbeni erodálódását; attól tart, hogy a főbb fegyverzetellenőrzési szerződések be nem tartása, az azokból való kilépés vagy azok meghosszabbításának elmaradása súlyosan károsítaná a több évtizedes stabilitást biztosító nemzetközi fegyverzetellenőrzési rendszereket, aláásná a nukleáris fegyverekkel rendelkező államok közötti kapcsolatokat, közvetlenül veszélyeztetné az európai biztonságot, különösen a taktikai, rövid és közepes hatótávolságú nukleáris fegyverek szabályozására és csökkentésére vonatkozó normák hiánya tekintetében, és új nukleáris fegyverkezési versenyekhez vezethet; hangsúlyozza, hogy sürgősen helyre kell állítani a határokon átnyúló bizalmat;

77. aggodalommal jegyzi meg, hogy normává vált az atomfegyverek hasznosságával kapcsolatos veszélyes retorika; megerősíti, hogy a nukleáris fegyverek meglététől vagy elterjedésétől mentes világban megerősödik a nemzetközi béke és biztonság, és hogy a leszerelés nemcsak az aktív robbanófejek számának csökkenését jelenti, hanem az ilyen típusú fegyverekhez rendelt katonai és politikai szerep csökkenését is;

78. újólag megerősíti, hogy teljes mértékben támogatja az EU és tagállamai elkötelezettségét a nukleáris fegyverek nonproliferációjára vonatkozó, illetve a leszerelési rendszer sarokköveként szolgáló atomsorompó-szerződés iránt; megismétli arra irányuló felhívását, hogy a konferencia előtt fogadjanak el egy határozott uniós közös álláspontot, amely az atomsorompó-szerződés 10. felülvizsgálati konferenciáján követeli olyan konkrét és hatékony intézkedések elfogadását, amelyek kulcsfontosságúak lennének a stratégiai stabilitás megőrzése és az új fegyverkezési verseny elkerülése szempontjából;

79. ismételten mély sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az Egyesült Államok és az Oroszországi Föderáció kilépett a közepes hatótávolságú nukleáris erőkről szóló (INF) szerződésből; megjegyzi, hogy Oroszország felelős a Szerződés bukásáért, mivel folyamatosan megsértette azt; sajnálatosnak tartja, hogy a szerződés összeomlása feszültségek eszkalálódásához, valamint fokozott nukleáris és katonai fenyegetésekhez és kockázatokhoz vezethet, ugyanakkor veszélyezteti a fegyverzetellenőrzési rendszerek jövőjét; hangsúlyozza, hogy határozottan ellenzi az USA és Oroszország közötti új fegyverkezési versenyt és annak Európát érintő lehetséges következményeit, valamint az európai területek újramilitarizálását; sürgeti a Tanácsot és az alelnököt/főképviselőt, hogy indítsanak uniós vezetésű kezdeményezést annak érdekében, hogy az INF-szerződést többoldalú szerződéssé alakítsák át;

80. emlékeztet arra, hogy a hatékony nemzetközi fegyverzetellenőrzési, leszerelési és nonproliferációs rendszerek jelentik a globális és az európai biztonság és stabilitás sarokkövét;

81. felhívja az Egyesült Államokat és az Oroszországi Föderációt, hogy tegyenek további előrelépést a 2021 februárjában lejáró új START-szerződés meghosszabbítására irányuló tárgyalások terén; úgy véli, hogy a szerződés meghosszabbítása mindkét aláíró fél számára további időt biztosítana arra, hogy tárgyalásokat folytassanak egy új fegyverzetellenőrzési eszközről való megállapodás érdekében; szorgalmazza, hogy vonjanak be más államokat is, például Kínát, a nukleáris fegyvereket ellenőrzésére irányuló meglévő eszközökbe (például az új stratégiaifegyverzet-csökkentési szerződésbe, az INF-szerződésbe és a Nyitott Égbolt Szerződésbe), illetve az ezzel kapcsolatos jövőbeli tárgyalásokba;

82. sajnálja, hogy Oroszország szelektíven hajtja végre a Nyitott Égbolt Szerződés szerinti kötelezettségeit; mélységes sajnálatát fejezi ki az Egyesült Államok azon döntése miatt, hogy kilép a Nyitott Égbolt Szerződésből, amely jelentős fegyverzetellenőrzési eszköz, és amely hozzájárult a bizalomépítéshez és ahhoz, hogy a kisebb államok értékes képességekkel rendelkezzenek szomszédaik katonai tevékenységeinek nyomon követéséhez és ellenőrzéséhez; felhívja a többi aláírót, hogy folytassák a szerződés végrehajtását, biztosítva ugyanakkor, hogy az továbbra is működőképes és hasznos maradjon; felszólítja az Egyesült Államokat, hogy helyezze hatályon kívül a Nyitott Égbolt Szerződésből való kilépéséről szóló döntését;

83. üdvözli a Vegyifegyver-tilalmi Szervezet (OPCW) projektjeihez és tevékenységeihez nyújtott uniós pénzügyi hozzájárulást; üdvözli, hogy a Tanács horizontális szankciórendszert fogadott el a vegyi fegyverek növekvő használatának és elterjedésének kezelésére; elítéli, hogy a közelmúltban vegyi fegyvereket vetettek be, és fenntartja azt a véleményét, hogy aláássa a vegyi fegyverek elleni nemzetközi szabályozást, ha az ilyen incidensekkel összefüggésben nem érvényesül az elszámoltathatóság; felszólítja az EU-t, hogy tegyen lépéseket a vegyi fegyverek használatával összefüggő büntetlenség problémájának megoldása érdekében, és vizsgálja meg, hogy miként lehetne megerősíteni az OPCW-t a gyors és pontos hozzárendelés és a hatékony reagálási mechanizmusok biztosítása érdekében; felszólítja az EU-t, hogy folytassa a vegyi fegyverek elterjedése és használata elleni küzdelemre irányuló erőfeszítéseit, és támogassa a vegyi fegyvereknek a Vegyifegyver-tilalmi Egyezményben (CWC) meghatározott globális tilalmát;

84. súlyos aggodalmának ad hangot amiatt, hogy Alekszej Navalnij prominens orosz ellenzéki vezetőt egy betiltott idegméreg alkalmazásával megkísérelték meggyilkolni, ami a Vegyifegyver-tilalmi Egyezmény értelmében vegyi fegyver használatának minősül, és mint ilyen, a nemzetközi normák súlyos megsértését jelenti; kéri az események független nemzetközi kivizsgálását; üdvözli a Tanács döntését, hogy szankciókat szab ki annak érdekében, hogy felelősségre vonják a mérgezésért felelős személyeket;

85. kéri az alelnököt/főképviselőt, hogy terjesszen elő javaslatokat a nonproliferációval és fegyverzetellenőrzéssel kapcsolatban rendelkezésre álló uniós szakértelem megerősítésére, és biztosítsa, hogy az EU határozott és konstruktív szerepet vállaljon a szabályokon alapuló globális nonproliferációs erőfeszítések és fegyverzetellenőrzési és leszerelési rendszerek kidolgozásában és megerősítésében; üdvözli e tekintetben az új leszerelési és nonproliferációs különmegbízott kinevezését; felismeri, hogy a fegyverzetellenőrzés terén sürgősen új nemzetközi megállapodásokra van szükség; megállapítja, hogy a nukleáris elrettentéssel összefüggésben a hiperszonikus rakéták fejlesztése alááshatja a kölcsönösen biztosított megsemmisítés elvét, és ezért egy világszintű fegyverzetellenőrzési szerződést szorgalmaz az EU kezdeményezésével a nukleáris robbanófejek használatáról, hatótávjáról, sebességéről, doktrínájáról és ellenőrzéséről és a hiperszonikus fegyverzeti rendszerek tengerpartok mentén történő elhelyezéséről;

86. megismétli, hogy teljes mértékben elkötelezett a világszintű és európai biztonság sarokköveként működő hatékony nemzetközi fegyverzetellenőrzési, leszerelési és nonproliferációra irányuló rendszerek fenntartása mellett; hangsúlyozza, hogy teljes mértékben támogatja az az ENSZ Leszerelési Ügyek Hivatalát és az ENSZ leszerelési programját; emlékeztet azon kötelezettségvállalására, hogy olyan politikákat folytat, amelyek célja valamennyi nukleáris arzenál csökkentése;

2021. január 20., szerda

87. üdvözli a katonai technológia és felszerelések kivitelének ellenőrzésére vonatkozó közös szabályok meghatározásáról szóló, 2008. december 8-i 2008/944/KKBP tanácsi közös álláspont ([13]) felülvizsgálatáról szóló tanácsi következtetéseket, határozottan úgy véli, hogy mivel az EU egyre ambiciózusabb a védelem területén, nagyobb konvergenciára, átláthatóságra és következetességre van szükség a tagállamok fegyverkiviteli politikáiban, valamint az állami felügyelet megerősítése terén; felhívja a tagállamokat, hogy hidalják át a közös állásponttal kapcsolatos eltérő értelmezéseiket és teljes mértékben tartsák magukat a közös állásponthoz, továbbá szigorúan hajtsák végre a regionális stabilitásra vonatkozó 4. kritériumot, és állítsák le az olyan katonai felszerelések exportját, amelyeket más tagállamok ellen fel lehet használni; üdvözli a fegyverkivitel átláthatóságának, valamint nyilvános és parlamenti ellenőrzésének fokozására tett erőfeszítéseket; felszólít közös erőfeszítésekre a kockázatértékelések, a végfelhasználói ellenőrzések és a szállítás utáni ellenőrzések javítása érdekében;

88. sürgeti a tagállamokat, hogy tartsák be az EU fegyverkivitelre vonatkozó magatartási kódexét; ismételten hangsúlyozza a 2008/944/KKBP tanácsi közös álláspontban rögzített szabályok EU általi szigorú alkalmazásának szükségességét; emlékeztet rá, hogy a tagállamok kötelezettséget vállaltak arra, hogy 2008/944/KKBP közös álláspont rendelkezései alapján nemzeti szinten szigorú álláspontot képviselnek a Törökországgal kapcsolatos nemzeti fegyverexport-politikájukat illetően, ami magában foglalja a regionális stabilitásra vonatkozó negyedik kritérium szigorú alkalmazását is; megismétli az alelnök/főképviselőhöz intézett felhívását, hogy amíg Törökország folytatja a jelenlegi jogellenes, egyoldalú fellépéseit a Földközi-tenger keleti térségében, amelyek ellentétesek bármelyik uniós tagállam (nevezetesen Görögország és Ciprus) szuverenitásával és a nemzetközi joggal, és nem kezdeményez párbeszédet a nemzetközi jog alapján, kezdeményezze a Tanácsban, hogy minden uniós tagállam a közös álláspontnak megfelelően állítsa le a fegyverkivitelét Törökországba mindenfajta katonai felszerelés tekintetében, beleértve a fegyvereket, a kettős felhasználású termékeket és a know-how-t is;

89. üdvözli a Fegyverkereskedelmi Szerződés egyetemessé tételének támogatását célzó uniós tevékenységeket, és felszólítja az összes jelentős fegyverexportáló országot, hogy a lehető leghamarabb írják alá és ratifikálják azt;

90. megjegyzi, hogy a mesterséges intelligenciával kapcsolatos technológiai fejlődés új etikai kihívásokat támaszt; Felhívja az EU-t, hogy vállaljon vezető szerepet egy átfogó szabályozási keret létrehozására irányuló globális erőfeszítésekben annak érdekében, hogy a mesterséges intelligenciát alkalmazó fegyverek fejlesztése és használata során biztosítsák az észszerű emberi ellenőrzést a célpontok kiválasztását és megtámadását ellátó kritikus funkciók felett; felhívja az alelnököt/főképviselőt, a tagállamokat és az Európai Tanácsot, hogy fogadjanak el közös álláspontot a fegyverrendszerek kritikus funkciói felett érdemi emberi ellenőrzést lehetővé tevő autonóm fegyverrendszerekről; ragaszkodik a fegyverek bizonyos fokú autonómiával történő használatára vonatkozó közös fogalommeghatározásról és keretről szóló nemzetközi tárgyalások megkezdéséhez, és olyan jogilag kötelező erejű eszköz elfogadására szólít fel, amely betiltaná az érdemi emberi ellenőrzés nélkül működő, halált okozó autonóm fegyvereket;

91. felszólítja az EU-t, hogy vállaljon vezető szerepet a rakétatechnológia és a személyzet nélküli harci járművek technológiájának elterjedésére vonatkozó átfogó és hatékony globális fegyverzetellenőrzési rendszer létrehozását célzó globális erőfeszítésekben;

A demokratikus felügyelet, a legitimitás és az inkluzív szerepvállalás biztosítása

92. hangsúlyozza, hogy a Parlamentnek valamennyi védelmi kérdést következetesen kell kezelnie; kéri a Biztonság- és Védelempolitikai Albizottság megbízatásának újraértékelését és kiterjesztését, tekintettel az uniós szintű védelmi kezdeményezések növekvő számára és a Bizottság DEFIS főigazgatóságának létrehozására;

93. üdvözli az alelnökkel/főképviselővel a KBVP-vel kapcsolatos kérdésekről folytatott rendszeres eszmecserét, és felhívja az alelnököt/főképviselőt annak biztosítására, hogy a Parlament nézeteit megfelelően figyelembe vegyék; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell az EU különleges képviselői, a különmegbízottak, valamint a misszió- és műveleti parancsnokok által adott rendszeres tájékoztatásokat; úgy véli, hogy a Parlamenttel előzetesen konzultálni kell a KBVP-missziók stratégiai tervezéséről, megbízatásuk módosításáról és az azok megszüntetését célzó tervekről; felszólít az EUSZ 36. cikkének teljes körű végrehajtására;

94. hangsúlyozza, hogy a fokozott elszámoltathatóság, átláthatóság és ellenőrzés biztosítása érdekében a KBVP-vel kapcsolatos kérdésekben egyre szorosabb együttműködést kell kialakítani a nemzeti parlamentekkel;

95. ismételten hangsúlyozza a civil társadalom rendelkezésére álló eszközök javításának fontosságát annak biztosítása érdekében, hogy a civil társadalom érdemben és jelentős mértékben részt vegyen a védelmi vonatkozású politika kialakításában és annak hatékony felügyeletében;

([13]) HL L 335., 2008.12.13., 99. o.

o

o o

96. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Európai Tanácsnak, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének / az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, az ENSZ főtitkárának, a NATO főtitkárának, a biztonság és védelem területén működő uniós ügynökségeknek, valamint a tagállamok nemzeti parlamentjeinek.